

Sygn. akt: I C 216/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

G., dnia 17 grudnia 2015r

Sąd Rejonowy w Gdyni, I Wydział Cywilny

Przewodniczący: SSR Małgorzata Nowicka - Midziak

Protokolant: Katarzyna Fiutowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 grudnia 2015r

sprawy z powództwa E. Ś.

przeciwko H. Ś.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy to jest postanowienie Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 19.01.2001r wydany w sprawie o sygn. akt VII Ns 1640/91 opatrzony sądową klauzulą wykonalności z dnia 27.08.2012r - w stosunku do E. Ś. - w części to jest w zakresie punktu 8 postanowienia;
2. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 90 zł. (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt: I C 216/15

UZASADNIENIE

Powódka E. Ś. wniosła pozew przeciwko H. Ś. domagając się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego tj. postanowienia Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 19 stycznia 2001r. wydanego w sprawie o sygnaturze akt VII Ns 1640/91 opatrzonego sądową klauzulą wykonalności z dnia 27 sierpnia 2012r. w zakresie pkt 8 postanowienia oraz zasądzenia kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, iż na podstawie wskazanego powyżej tytułu wykonawczego komornik prowadzi postępowanie egzekucyjne w sprawach o sygn. Km 1648/12 i Km 154/13. Jak wyjaśniła powódka przedmiotowe postanowienie z dnia 19 stycznia 2001r. uprawomocniło się w dniu 12 kwietnia 2001r. i z tym dniem zaczął biec dziesięcioletni termin przedawnienia. Z uwagi na fakt, że termin ten upłynął, na podstawie art. 117 § 2 k.c. powódka uchyła się od zaspokojenia roszczenia i w myśl art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. roszczenie nie może być egzekwowane.

(pozew k. 2-2v)

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania.

Pozwana podniosła, że postanowienie Sądu Rejonowego w Gdyni w sprawie o sygnaturze akt VII Ns 1640/91 z dnia 19 stycznia 2001r. zostało opatrzone klauzulą prawomocności w dniu 24 października 2002r., zaś klauzula wykonalności co do punktu 8 została nadana w dniu 27 sierpnia 2012r. Wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego w oparciu o wyżej wymienione postanowienie złożony został w dniu 24 września 2012r. do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni K. M.. Z powyższego pozwana wywodzi, że uzyskała tytuł wykonawczy i złożyła wniosek o wszczęcie egzekucji z zachowaniem dziesięcioletniego terminu przedawnienia wynikającego z art. 125 k.c.

(odpowiedź na pozew k. 26-27)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na podstawie wniosku z dnia 19 stycznia 1981r. toczyło się postępowanie o dział spadku po C. Ś., A. Ś. (1) i A. Ś. (2). W dniu 19 stycznia 2001r. w sprawie o sygnaturze akt VII Ns 1640/91 Sąd Rejonowy w Gdyni wydał postanowienie kończące postępowanie w sprawie. W pkt 8 tego postanowienia zasądził od E. Ś. na rzecz H. Ś. dopłatę w kwocie 1.787 zł płatną jednorazowo w terminie dwóch miesięcy od daty uprawomocnienia postanowienia, z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności.

(okoliczności bezsporne)

Postanowieniem z dnia 24 października 2002r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt III Ca 809/02 Sąd Okręgowy w Gdańsku odrzucił apelację E. Ś. i M. C. na wyżej opisane postanowienie Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 19 stycznia 2001r.

(dowód: postanowienie k. 932 wraz z uzasadnieniem k. 934-935 akt sprawy Sądu Rejonowego w Gdyni o sygnaturze VII Ns 1640/91)

Postanowienie Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 19 stycznia 2001r. uprawomocniło się w dniu 12 kwietnia 2001r.

(dowód: zarządzenie k. 1216 akt sprawy Sądu Rejonowego w Gdyni o sygnaturze VII Ns 1640/91)

W dniu 9 sierpnia 2012r. pełnomocnik wierzyciela złożył w Sądzie Rejonowym w Gdyni wniosek o nadanie postanowieniu z dnia 19 stycznia 2001r. klauzuli wykonalności. W dniu 21 sierpnia 2012r. pełnomocnik wierzyciela sprecyzował tenże wniosek, wyjaśniając, że wnosi o nadanie klauzuli co do pkt 8, 9, 10 postanowienia.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o wniosek k. 1212 akt sprawy Sądu Rejonowego w Gdyni o sygnaturze VII Ns 1640/91, pismo z dnia 21 sierpnia 2012r. k. 1215 tamże)

Postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2012r. Sąd Rejonowy w Gdyni zaopatrzył pkt 8 postanowienia Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 19 stycznia 2001r. w sądową klauzulę wykonalności na rzecz H. Ś. przeciwko E. Ś..

(okoliczność bezsporna ustalona w oparciu o postanowienie k. 1217-1218 akt sprawy Sądu Rejonowego w Gdyni o sygnaturze VII Ns 1640/91)

W dniu 9 listopada 2012r. pełnomocnik wierzyciela złożył w Sądzie Rejonowym w Gdyni wniosek o wydanie kolejnych dwóch tytułów wykonawczych.

(okoliczność bezsporna ustalona w oparciu o wniosek k. 1222-1223 akt sprawy Sądu Rejonowego w Gdyni o sygnaturze VII Ns 1640/91)

Postanowieniem z dnia 20 listopada 2012r. Sąd Rejonowy w Gdyni wydał A. Ś. (3) dwa dalsze tytuły wykonawcze obejmujące postanowienie Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 19 stycznia 2001r. w sprawie o sygnaturze akt VII Ns 1640/91, któremu w zakresie pkt 9 Sąd Rejonowy w Gdyni postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2012r. nadał klauzulę wykonalności – przeciwko dłużnikowi E. Ś..

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o postanowienie k. 1225-1226 akt sprawy Sądu Rejonowego w Gdyni o sygnaturze VII Ns 1640/91)

Na skutek rozpoznania zażalenia M. C., postanowieniem z dnia 23 października 2013r. wydanym w sprawie o sygnaturze III Cz 765/13 Sąd Okręgowy w Gdańsku uchylił postanowienie Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 27 sierpnia

2012r. w zakresie pkt 3 i oddalił wniosek w tym zakresie oraz postanowienie Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 20 listopada 2012r. w zakresie pkt 2 i oddalił wniosek.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o postanowienie k. 1262-1266 akt sprawy Sądu Rejonowego w Gdyni o sygnaturze VII Ns 1640/91)

Postanowieniem z dnia 11 czerwca 2014r. Sąd Rejonowy w Gdyni nadał klauzulę wykonalności pkt 10 postanowienia z dnia 19 stycznia 2001r. na rzecz A. Ś. (3) przeciwko M. C.. Dłużnik wniósł zażalenie na to postanowienie, lecz Sąd Okręgowy w Gdańsku postanowieniem z dnia 6 lipca 2015r. w sprawie o sygnaturze III Cz 172/15 oddalił je.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o postanowienie wraz z uzasadnieniem k. 1464-1468 akt sprawy Sądu Rejonowego w Gdyni o sygnaturze VII Ns 1640/91)

W dniu 24 września 2012r. w oparciu o wyżej wymieniony tytuł wykonawczy pełnomocnik wierzyciela złożył u Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni K. M. wniosek o wszczęcie egzekucji z udziałów dłużników E. Ś. i M. C. w nieruchomości stanowiącej działkę zabudowaną domem mieszkalnym w G. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Gdyni prowadzi księgę wieczystą nr (...) w celu wyegzekwowania wierzytelności wynikającej z pkt 8 tytułu wykonawczego. Sprawa toczyła się pod sygnaturą akt Km 2059/12.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o wniosek o wszczęcie egzekucji k. 1-5 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni K. M. o sygnaturze Km 2059/12)

Postanowieniem z dnia 6 maja 2014r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Gdyni K. M. umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone pod sygnaturą Km 2059/12. Na powyższe postanowienie skargę złożył M. C.. Postanowieniem z dnia 3 lipca 2014r. w sprawie o sygnaturze akt VII Co 2054/14 Sąd Rejonowy w Gdyni oddalił skargę. Postanowieniem z dnia 3 listopada 2014r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt III Cz 936/14 Sąd Okręgowy w Gdańsku częściowo zmienił zaskarżone postanowienie w części dotyczącej kosztów postępowania egzekucyjnego.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o: postanowienie k. 240 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni K. M. o sygnaturze Km 2059/12, postanowienie Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 3 lipca 2014r. k. 160-161, postanowienie Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 3 listopada 2014r. k. 169-173)

W dniu 24 września 2012r. w oparciu o wyżej opisany tytuł wykonawczy pełnomocnik wierzyciela złożył u Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni K. M. wniosek o wszczęcie egzekucji z udziałów dłużników E. Ś. i M. C. w nieruchomości stanowiącej działkę zabudowaną domem mieszkalnym w G. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Gdyni prowadzi księgę wieczystą nr (...) w celu wyegzekwowania wierzytelności wynikającej z pkt 8 tytułu wykonawczego. Sprawa toczyła się pod sygnaturą akt Km 1648/12.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o wniosek o wszczęcie egzekucji k. 1-5 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni K. M. o sygnaturze Km 1648/12)

W dniu 24 stycznia 2013r. A. Ś. (3) złożyła u Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni K. M. wniosek o wszczęcie egzekucji z nieruchomości w postaci lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w G. przy ul. (...) stanowiącego własność E. Ś. bądź lokalu mieszkalnego nr (...) położonego przy ul. (...) w G..

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o wniosek o wszczęcie egzekucji k. 154 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni K. M. o sygnaturze KM 154/13)

Postanowieniem z dnia 30 stycznia 2015r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Gdyni K. M. stwierdził, że postępowanie egzekucyjne w zakresie egzekucji skierowanej do nieruchomości należącej do dłużniczki E. Ś. położonej w G. przy ul. (...) umorzyło się z mocy samego prawa.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o postanowienie k. 194 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni K. M. o sygnaturze KM 154/13)

Zarządzeniem z dnia 30 stycznia 2015r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Gdyni K. M. połączył sprawy Km 1648/12 i Km 154/13 do wspólnego prowadzenia w zakresie egzekucji z nieruchomości dłużnika E. Ś., dla której Sąd Rejonowy w Gdyni prowadzi księgę wieczystą nr (...) i dalej prowadzić pod sygnaturą Km 154/13.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o zarządzenie k. 195 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni K. M. o sygnaturze KM 154/13)

Postanowieniem z dnia 25 maja 2015r. w sprawie o sygnaturze akt VII Co 1196/15 Sąd Rejonowy w Gdyni uwzględnił w części skargę E. Ś. na czynności komornika i zmienił pkt 2 postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni K. M. z dnia 9 marca 2015r. wydanego w sprawie Km 154/13 w ten sposób, że opłatę stosunkową ustalił na kwotę 1.737,66 zł.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o postanowienie k. 264-265 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni K. M. o sygnaturze KM 154/13)

Postanowieniem z dnia 3 lutego 2015r. Sąd Rejonowy w Gdyni oddalił wnioski o zawieszenie postępowania w sprawie Km 154/13. Po rozpoznaniu zażalenia dłużnika E. Ś. postanowieniem z dnia 21 września 2015r. Sąd Okręgowy w Gdańsku uchylił zaskarżone postanowienie i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gdyni.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o postanowienie k. 285-287 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni K. M. o sygnaturze KM 154/13)

Postanowieniem z dnia 9 października 2015r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Gdyni zawiesił postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 154/13 na wniosek wierzyciela.

(okoliczność bezsporna ustalona w oparciu o postanowienie k. 289 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni K. M. o sygnaturze KM 154/13)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w całości na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni K. M. o sygnaturach Km 2059/12, 1648/12 i 154/13 oraz aktach Sądu Rejonowego w Gdyni o sygnaturze VII Ns 1640/91. W ocenie Sądu wszystkie dokumenty, z których Sąd przeprowadził dowód są autentyczne oraz wiarygodne i nie były w żaden sposób kwestionowane przez strony. Podkreślić przy tym należy również, że część dokumentów w postaci postanowień Sądów I. i II. instancji oraz postanowień Komornika ma moc dokumentów urzędowych i korzystała z domniemań określonych w art. 244 k.p.c. tj. domniemania autentyczności oraz z domniemania zgodności z prawdą. Żadna ze stron nie obaliła powyższych domniemań w toku niniejszego postępowania.

Przechodząc do rozważań merytorycznych, wskazać należy, iż w niniejszej sprawie powódka domagała się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci postanowienia Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 19 stycznia 2001r. wydanego w sprawie o sygnaturze akt VII Ns 1640/91 opatrzonego sądową klauzulą wykonalności z dnia 27 sierpnia 2012r. w zakresie pkt 8, podnosząc, że roszczenie pozwanej wynikające z tegoż tytułu uległo przedawnieniu z upływem dziesięcioletniego terminu przedawnienia określonego w przepisie art. 125 § 1 k.c. W myśl tego przepisu roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd, przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Podstawę prawną

powództwa stanowił przepis art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie. Bez wątplenia bowiem do zdarzeń związanych z niemożliwością egzekwowania zobowiązania należy również przedawnienie roszczenia.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości, albowiem roszczenie pozwanej uległo przedawnieniu z upływem dziesięcioletniego terminu przedawnienia o jakim mowa w art. 125 § 1 k.c. Zważyć bowiem należy, iż postanowienie Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 19 stycznia 2001r. wydane w sprawie o sygnaturze VII Ns 1640/91 uprawomocniło się z dniem 12 kwietnia 2001r. (vide: zarządzenie k. 1216). Co prawda uczestnicy postępowania E. Ś. i M. C. wnieśli apelację od tegoż postanowienia Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 19 stycznia 2001r., jednakże apelacja ta została odrzucona postanowieniem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 24 października 2002r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt III Ca 809/02. Jak natomiast podnosi się w judykaturze wniesienie środka odwoławczego lub innego środka zaskarżenia po upływie przepisanej terminu lub z innych przyczyn niedopuszczalnego nie ma wpływu na datę uprawomocnienia się orzeczenia, którego ten środek dotyczy; nie jest nią data prawomocności postanowienia odrzucającego ten środek, lecz data pierwszego dnia po upływie terminu do jego wniesienia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 1993r., I CRN 19/93, OSNC 1993/11/205; podobnie wyrok SN z dnia 26 września 1996 r., III CKU 3/96, OSNC 1997, nr 2, poz. 22, LEX nr 27456). Błędne zatem jest stanowisko strony pozwanej, że przedmiotowe postanowienie z dnia 19 stycznia 2001r. uprawomocniło się z dniem wydania postanowienia odrzucającego apelację. Powyższej oceny nie zmienia fakt, że na wydanym stronie pozwanej odpisie stwierdzono, że przedmiotowe orzeczenie uprawomocniło się z dniem 24 października 2002r., albowiem w aktach sprawy prawomocność została stwierdzona niewadliwie. Zgodnie z treścią przepisu art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie. Zważyć należy, iż w myśl pkt 8 przedmiotowego orzeczenia zasądzona od powódki na rzecz pozwanej kwota 1.787 zł była płatna jednorazowo w terminie dwóch miesięcy od daty uprawomocnienia postanowienia. Skoro zatem postanowienie uprawomocniło się z dniem 12 kwietnia 2001r. to roszczenie pozwanej stało się wymagalne z dniem 12 czerwca 2001r. Od tej daty zaczął też biec dziesięcioletni termin przedawnienia. Zgodnie z ustaleniami Sądu poczynionymi na podstawie akt egzekucyjnych oraz akt postępowania nieprocesowego nie budzi żadnych wątpliwości, że w ciągu dziesięciu lat od dnia wymagalności roszczenia nie nastąpiło żadne wydarzenie, które przerwałoby bieg terminu przedawnienia, a zatem termin przedawnienia upłynął z dniem 12 czerwca 2011r. Jak stanowi bowiem art. 123 § 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się: (1.) przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia; (2.) przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje; (3.) przez wszczęcie mediacji. Bez wątplenia pierwszą czynnością podjętą przez pozwaną w celu realizacji postanowienia było złożenie wniosku o nadanie temu orzeczeniu klauzuli wykonalności, co nastąpiło dopiero w dniu 9 sierpnia 2012r., a więc już po upływie terminu przedawnienia. Rzecz jasna również wniosek o wszczęcie egzekucji oraz wydanie dalszych tytułów egzekucyjnych zostały złożone po upływie terminu przedawnienia.

W ocenie Sądu nie ma podstaw, aby uznać, że podniesienie zarzutu przedawnienia przez powódkę stanowi nadużycie prawa. Jak wskazuje się w judykaturze podniesienie zarzutu przedawnienia może pozostawać w sprzeczności z zasadami współżycia społecznego i stanowić nadużycie prawa podmiotowego. Powołanie się na zarzut przedawnienia stanowi wykonanie prawa podmiotowego, spełnia zatem hipotezę art. 5 k.c. Stosowanie art. 5 k.c. w stosunku do zarzutu przedawnienia powinno mieć miejsce zupełnie wyjątkowo, w sytuacjach szczególnych, i nie może następować automatycznie (por. wyrok SN z 6 października 2004 r., II CK 29/04, Legalis 81603). Okolicznościami, na jakie należy zwrócić szczególną uwagę oceniając zgodność zarzutu przedawnienia z zasadami współżycia społecznego, są:

charakter dochodzonego roszczenia, przyczyna opóźnienia oraz czy opóźnienie z wniesieniem powództwa nie było nadmierne (por. wyrok SN z dnia 12 grudnia 2007r., V CSK 334/07, L., wyrok SN z dnia 2 kwietnia 2003r., I CKN 204/01, L., wyrok SA w Krakowie z 3 marca 2011 r., II AKA 19/11, Prok. i Pr. 2011, Nr 11, poz. 46). Jak zwrócił uwagę SN w wyroku z 7 listopada 2003 r. (V CK 399/02, L.), oceniając czy podniesienie zarzutu przedawnienia stanowi nadużycie prawa, należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy. Za uznaniem podniesienia zarzutu przedawnienia za nadużycie prawa może przemawiać także zachowanie zobowiązanego polegające na wywołaniu uprawnionego przekonania dobrowolnym zadośćuczynieniu roszczeniu (por. wyrok SN z 25 listopada 2010 r., III CSK 16/10, OSN 2011, Nr C, poz. 51). Należy jednak mieć na uwadze, że Sąd nie jest zobligowany do poszukiwania przyczyn uznania zarzutu przedawnienia za niezgodny z zasadami współzycia społecznego. Podmiot powołujący się na niezgodność zarzutu przedawnienia z zasadami współzycia społecznego powinien wskazać i uzasadnić przyczyny takiej niezgodności oraz przedstawić odpowiednie dowody (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 10 sierpnia 2005 r., II AKA 158/05, KZS 2005, Nr 7-8, poz. 90). Przede wszystkim strona powołująca się na taki zarzut powinna wskazać która z zasad współzycia społecznego została naruszana. Odnosząc powyższe uwagi do niniejszej sprawy, w pierwszej kolejności podkreślić należy, że zarzut nadużycia prawa nie został w ogóle podniesiony przez stronę pozwaną, która w niniejszej sprawie była reprezentowana przez fachowego pełnomocnika – adwokata. Z tegoż względu Sąd nie miał podstaw do działania w tym względzie z urzędu. Niezależnie jednak od tego Sąd nie doszukał się żadnych okoliczności, które wskazywałyby, że podniesienie zarzutu przedawnienia przez dłużnika jest niezgodne z zasadami współzycia społecznego. Podstaw do negatywnej oceny zachowania dłużnika pod kątem art. 5 k.c. nie dostarcza w szczególności analiza postępowaniu stron w okresie od uprawomocnienia się orzeczenia do upływu terminu przedawnienia. Powódka swoim zachowaniem nigdy nie dała wierzycielowi podstaw do uznania, że spełni świadczenie dobrowolnie. Mało tego we wskazanym powyżej okresie wносиła środek zaskarżenia na niemal każde orzeczenie wydane przez Sąd w sprawie VII Ns 1640/91. Nie sposób także nie zauważyć, że pozwana miała wystarczająco dużo czasu, aby dochodzić spełnienia roszczenia wynikającego z tytułu wykonawczego w drodze egzekucji. Pozwana nie jest bowiem osobą nieporadną, schorowaną w stopniu uniemożliwiającym wykonywanie czynności procesowych, a nadto korzystała z usług fachowego pełnomocnika procesowego. Stąd winna posiadać wiedzę o terminie przedawnienia i skutkach jego upływu.

Mając na uwadze wszystkie przytoczone powyżej okoliczności – na mocy art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 117 § 2 k.c. – Sąd uwzględnił powództwo w całości i orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania zasądził od przegrywającej niniejszą sprawę pozwanej na rzecz powódki kwotę 90 zł, która stanowi opłatę sądową od pozwu.